

عنوان مقاله:

واژه های مرکب برون مرکز ترکیبی، استعاری و انتقالی در زبان لکی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبانشناسی گویشهای ایرانی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

فرانک نادری - دانشجوی دکتری زبان شناسی/ واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

ابراهیم بدخشان - دانشیار زبان شناسی/ دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

اکرم کرانی - استادیار آموزش زبان انگلیسی و زبان شناسی/ واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

ترکیب یکی از فرآیندهای اصلی واژه سازی در همه زبان های دنیاست و بررسی صوری و معنایی واژه های مرکب همواره یکی از دغدغه های اصلی پژوهشگران و متخصصان حوزه صرف بوده است. تا به حال تقسیم بندی های متعددی برای این واژه ها ارائه شده اند که واژه های مرکب برون مرکز یکی از مهم ترین انواع آن ها محسوب می شوند. در زبان لکی که یکی از زبان های متعلق به شاخه غربی-شمالی زبان های ایرانی است، ترکیب مهم ترین فرآیند واژه سازی به شمار می رود و بخش عمده ای از ترکیب های این زبان از نوع برون مرکز هستند. هدف این پژوهش بررسی ساخت های برون مرکز ترکیبی، استعاری، انتقالی و تحول یافته در زبان لکی براساس طبقه بندی بائر (۲۰۱۷) است. نتایج این پژوهش نشان می دهند که ترکیب برون مرکز ترکیبی در زبان لکی هفت ساختار متفاوت دارد که عبارتند از: [اسم + فعل]؛ [صفت + فعل]؛ [قید + فعل]؛ [حرف اضافه + فعل]؛ [حرف اضافه + اسم + فعل]؛ [اسم + حرف اضافه + فعل]؛ [اسم + اسم + فعل]. این ترکیب ها از لحاظ معنایی نیز تنوع زیادی دارند و برای بیان اسم فاعل، اسم ابزار، اسم مکان، اسم زمان، اسم مشابَهت، صفت فاعلی و صفت مفعولی به کار می روند. همچنین مواردی از ترکیب های استعاری، انتقالی و تحول یافته در لکی یافت می شوند اما بسامد و تنوع آن ها به مراتب کم تر از ترکیب های ترکیبی است.

کلمات کلیدی:

واژه سازی، ترکیب، ترکیب برون مرکز، استعاره، زبان لکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1320793>

